

भयात् भयहेतोरस्रजालात् ॥ नानादिग्भ्यः व्यत्ययेनद्वितीयार्थेचतुर्थी पंचमीवा ॥ २३ ॥ शून्यं सर्वप्राणिपलायनात् ॥ अतएवनिशब्दमिव ॥ ईरिणमूषरं निर्वक्षनिर्मानुष
कांतारसदृशमितियावत् ॥ २४ ॥ वदतोवैवदतोपीत्यर्थः ॥ तादृशस्यापि वसिष्ठस्यवचनमनादृत्य दुद्रुवुरित्यर्थः ॥ २५ ॥ एवमुक्त्वा पलायमानप्राणिजातंप्रतीतिशेषः ॥ इदं
वक्ष्यमाणं ॥ २६ ॥ यत्तस्मान्मेआश्रमंविनाशितवानसि यत्तस्माच्चहिप्रसिद्धं दुराचारोमूढस्त्वं तस्मान्नभविष्यसि नक्ष्यसीत्यर्थः ॥ २७ ॥ विधूमः कालाग्निरिव क्रोधाद्वसि

वसिष्ठस्यचयेशिष्यायेचवैमृगपक्षिणः ॥ विद्रवंतिभयाद्भीतानानादिग्भ्यःसहस्रशः ॥ २३ ॥ वसिष्ठस्याश्रमपदंशून्यमासीन्महात्म
नः ॥ मुहूर्तमिवनिःशब्दमासीदीरिणसन्निभं ॥ २४ ॥ वदतोवैवसिष्ठस्यमाभैरितिमुहुर्मुहुः ॥ नाशयाम्यघगाधेयंनीहारमिवभास्क
रः ॥ २५ ॥ एवमुक्त्वागमहातेजावसिष्ठोजपतांवरः ॥ विश्वामित्रंतदावाक्यंसरोपमिदमब्रवीत् ॥ २६ ॥ आश्रमंचिरसंवृद्धंयद्विनाशि
तवानसि ॥ दुराचारोहियन्मूढस्तस्मात्त्वंनभविष्यसि ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वापरमक्रुद्धोदंडमुद्यम्यसत्वरः ॥ विधूमइवकालाग्निर्यमदंडमि
वापरं ॥ २८ ॥ इत्यार्षे श्रीरामा० वा० वा० पंचपंचाशःसर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ एवमुक्तोवसिष्ठेनविश्वामित्रो
महाबलः ॥ आग्नेयमस्रमुद्दिश्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ १ ॥ ब्रह्मदंडंसमुद्यम्यकालदंडमिवापरं ॥ वसिष्ठोभगवाक्रोधादिदंवचनम
ब्रवीत् ॥ २ ॥ क्षत्रवंधोस्थितोऽस्म्येपयद्वलंतद्विदर्शय ॥ नाशयाम्यघतेदर्पेशस्रस्यतवगाधिज ॥ ३ ॥ क्वचतेक्षत्रियवलंकवब्रह्मवलंम
हत् ॥ पश्यब्रह्मवलंदिव्यंममक्षत्रियपांसन ॥ ४ ॥ तस्यास्रंगाधिपुत्रस्यघोरमाग्नेयमुत्तमं ॥ ब्रह्मदंडेनतच्छांतमग्नेर्वेगइवांभसा ॥ ५ ॥

ष्टोऽपरंयमदंडमिव दंडमुद्यम्य तस्यावितिशेषः ॥ २८ ॥ इतिश्रीरामाभिरा० वा० वा० पंचपंचाशःसर्गः ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ एवमुक्तोवसिष्ठेनविश्वामित्रोऽप्युक्तः
॥ १ ॥ २ ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभीषयंतंप्रति स्वभीत्यभावमाह स्थितोऽस्म्येपइति ॥ तवशस्रस्यदर्पं त्वयालब्धंयत् अस्त्ररूपंशस्त्रं तस्याग्निजं तेतवदर्पं ॥ ३ ॥ ४ ॥ क्षत्रियपांसनेत्यु
क्त्वा स्थितस्यतस्यवसिष्ठस्य ब्रह्मदंडेनगाधिपुत्रस्याग्नेयंशांतमासीत् ॥ ५ ॥